

Enternasyonal Komünist Liga'nın EYK Genel Kurulu: Avrupa Birliği'ne Merkezci Teslimiyete Karşı Mücadele

Kahrolsun AB! Kahrolsun NATO!

Aşağıdaki makale, Spartacist, İngilizce yayın no. 66, Bahar 2020 baskısından Türkçeye çevrilmiştir.

* * *

Enternasyonal Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist), Enternasyonal Yürütme Komitesi (EYK) genel kurulu toplantısını 2019 yazında Almanya'da gerçekleştirdi. EKL'nin konferanslar arası dönemlerde en yüksek karar gövdesi olan EYK'nin toplantısı örgütümüz açısından önemli bir zamana denk geldi. Merkezci kurucumuz ve uzun zamandır parti liderimiz olan ve devrimci pusulamızın devam ettirilmesinde müdahaleleriyle kritik bir rol oynayan Jim Robertson'un Nisan 2019'daki ölümü süreklilik sorusunu aşıkardı. Bu toplantı aynı zamanda 2017'de EKL'nin Yedinci Enternasyonal Konferansı'nda seçilen liderliğin ilk toplantısıydı. Bu konferans, ulusal sorunu Leninist bir çerçeveye yerleştirmek ve Büyük Güç şovenizmine yapılan uyarlamaları düzeltmek amacıyla yürüttüğümüz zorlu mücadelenin sonucuydu ("Der Kampf für Leninismus über die nationale Frage" [Ulusal Sorun Üzerinde Leninist Mücadele İçin], Spartacist [Almanca baskı] No. 31, Sonbahar 2017). Genel kurul ve EYK'nin oybirliğiyle benimsediği bildiri, "Leninizm Bayrağıyla İleri!", bu mücadelenin devamıdır.

Genel kurulun temel amaçlarından biri, 1970lerde Avrupa Birliği'ne (AB) karşı oluşturduğumuz keskin programatik muhalefet çerçevesini yeniden sahiplenmektir. Dejenere olmuş bir işçi devleti olan Sovyetler Birliği'ni ortadan kaldıran 1991-92 karşı-devrimi sürecinde işaretlenen yaşadığımız disoryantasyonun bir parçası olarak, EKL Alman ve daha az da olsa Fransız emperyalizminin domine ettiği eşitsiz kapitalist devletler konsorsiyumu olan AB'ye defalarca teslim olmuştur. Enternasyonal Sekretarya (E.S.) üyesi yoldaş Jay'in genel kurulda belirttiği gibi:

"AB'ye temel muhalefetimiz, 'ırkçı kale Avrupa' üzerine gelişen liberal öfkeye dönüştü ve emperyalistlerin ırkçı olmayı bırakıp

göçmenleri savunması gerektiğini imledik. Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri talebini, sanki AB'nin bir uzantısıymış gibi talep eder olduk. Ve ekonomik kriz 2010'da Avrupa'yı vurduğunda, Avrupa Merkez Bankası ve IMF'nin bağımlı ülkelere borçlarıyla 'yardım ettiği'ni yazıyorduk."

Geride bıraktığımız son birkaç yıl, AB'ye yönelik muhalefetimizi güçlü bir şekilde ortaya koyma mücadeleleri serisine sahne oldu. Genel kurul bildirisinin aşağıdaki yayınlanmak için düzenlenmiş bölümü, bu konuda yürüttüğümüz tartışmaların ve mücadelenin kodlanmış sonuçlarını içeren bölümdür.

Enternasyonal Konferans'dan bu yana temel görevlerimizden biri, EKL'nin sosyal mücadelenin yoksunluğu ve proleter bilincin gerilemesiyle tanımlanmış bu dönemde karşılaştığı büyük zorluklarla başa çıkabilecek yeni bir enternasyonal liderlik kolektifinin sağlanmasıdır. Genel kurul bildirisinin belirttiği gibi, "Yoldaş Robertson yokken, devrimci devamlılığımızı koruma kapasitemiz büyük ölçüde EYK'nin yürütme kolu olan E.S.'nin mümkün olan en keskin programatik rehberliği sunma kapasitesine dayanmaktadır. Görevimiz Lenin'in yaptığını yaparak katman katman, düşünen Bolşeviklerden oluşan bir parti kurmaktır."

E.S. 2017'den beri, bazı üyelerinin uluslararası merkezde ikamet etmediği alışılmadık bir kompozisyondaydı. Coğrafi yayılım zorluklar getirir. Aynı zamanda, bu kompozisyon hayati bir önem taşıyor çünkü her yoldaş daha mesafeli bir görüşe sahip ve hem Enternasyonal'de hem de diğer yoldaşların ulusal bölümlerinde programatik düzeltici bir rol oynamakta. Bu aynı zamanda, merkezimizin dünyadaki en güçlü emperyalist ülke olan ABD'de yer almasından kaynaklanan baskıya karşı-enge işlevi görmektedir.

Üyelerimizin çoğunun emperyalist ülkelerde yoğunlaşmış olması EKL üzerinde deforme edici bir baskı oluşturmaktadır. EKL'nin Amerikan seksiyonunun baskın ağırlığı ve ABD'de Trump başkanlığı sırasında oluşan Demokrat Parti yanlısı "sağla mücadele" iklimi bizler için zorluk teşkil etmeye devam

Leninizm'in Bayrağıyla İleri!

etmekte (“In the Predominant Imperialist Power,” [Baskın Emperyalist Güçte] *Workers Vanguard* No.1158, 26 Temmuz 2019). Genel kurul bildirisini, Spartakist Liga/ABD(SL/U.S.) ve Alman seksiyonu, Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands (SpAD) hakkında, AB üzerindeki mücadelelerine konsantre olan bir bölüm içermekte. Genel kurul, kısmen SpAD üzerindeki baskılara karşı koymak ve SpAD’ın Enternasyonale entegrasyonunu ilerletmek için Almanya’da toplandı.

Toplantının çok dilli karakteri, enternasyonalizme olan bağlılığımızın altını çizdi - aralarında ilk defa Almanca’nın bulunduğu dört dilde eş zamanlı çeviri konferansa sunuldu. Hem genel kurul hem de bildiri, komünist programatik devamlılığa ve tarihe olan köklülüğümüzün önemini güçlü bir şekilde motive etti.

Genel kurul Bismarck döneminde Alman birleşmesi ve Japonya’daki Meiji Restorasyonu hakkında eğitici konularla başladı. Sunumlar, Almanya ve Japonya’nın yukarıdan yapılan bu burjuva devrimleri sayesinde nasıl baskın emperyalist güçler olarak yükseldiğini açıkladı. Spartakist Grup Japonya’nın işlevi için mühim olan “Die Meiji-Restauration: eine probürgerliche nicht-demokratische Revolution” ([Meiji Restorasyonu: Demokratik Olmayan bir Burjuva Devrimi] Spartacist [Almanca baskı] No. 24, Yaz 2004) adlı programatik belge, hem Japonya’nın modern tarihinin bir analizi hem de reformcu sola karşı siyasi mücadelede zaruri bir silah teşkil etmekte. Alman seksiyonumuz için ise Bismarck’ın önemini kavramak, kapitalist Alman devletinin oluşumu ve Avrupa’nın ortasında emperyalist bir güç olarak pozisyonunu ve rolünü anlamak açısından kritik bir önem taşımaktadır.

AB’ye Yönelik Transatlantik Oportünizm

AB’ye karşı duruşumuzdaki sorunlar Avrupa seksiyonlarımızda altında olduğumuz baskıyı yansıtsa da, yanlış yaklaşımımız çoğunluğu SL/U.S.’den geldi. Genel kurul öncesinde başlayıp sonrasında da devam eden önemli bir tartışma yaşadık ve bu tartışmanın konusu, Amerikan burjuvazisi ve onun Alman ve diğer rekabetçilerine rağmen, AB’nin ABD emperyalistlerinin stratejik çıkarları için kilit bir rol oynadığını tanımasıydı. Amerikan kapitali Avrupa’da ciddi ölçüde yatarıma sahip ve AB, ABD’nin baskın olduğu NATO askeri ortaklığında ek olarak işlev görmektedir.

Bu ilişkiyi reddetmek, ABD emperyalizminin Avrupa’daki çıkarlarına teslim olmak demektir. Aralarında E.S. üyeleri olan ABD bölümümüzdeki bazı EYK üyeleri bu yaklaşıma ilk olarak direnç gösterip bu konuda yaşanan sorunları yayınlarmızdaki kötü formülasyonlara veya analitik eksikliklere indirgediler. Bildiri alıntısında açıkladığımız, bu sorunun göstergelerinden biri, 2019’daki “Avrupa parlamentosu” seçimleri hakkında ABD’de yazılan EYK açıklamasının ilk taslaklarından birinde, AB’deki baskın emperyalist güçlerin diplomatik bir aracı olan bu gövdenin seçimlerinde aday olmaya prensipen karşıtlığımızın yumuşatılmış olmasıdır (EYK açıklamasının Türkçe çevirisini internet sitemizde bulabilirsiniz.) Genel olarak, E.S. sekreterinin genel kurul sonrasında çıkan bir belgede yazdığı gibi, ABD seksiyonundan gelen AB’ye yönelik liberalizm “kendi emperyalizminin AB’ye yaklaşımının bayat bir versiyonuydu ve NATO, IMF ve ABD Dışişleri Bakanlığı’nın pozisyonu olan Avrupa ‘entegrasyonunu’ destekler nitelikteydi.”

AB’ye yönelik tavrımızdaki sorunların kaynağı kısmen finans kapitalinin Avrupa’daki dışa-bağımlı ülkelerin bastırılmasındaki rolünün güzelleştirilmesinden geldi. Bolşevik lider V.I. Lenin, *Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması* (1916) adlı kitabında emperyalizmi sadece askeri bir saldırıgancılık *politikası* olarak tanımlayan Kautskist yalanı açığa çıkarmıştır. Lenin burada emperyalizmin tekellerin ve finans kapitalinin baskınlaştığı ve dünyanın bir avuç rakip kapitalist güç arasında bölündüğü *kapitalizmin bir aşaması* olduğunu açıkladı. Amerikan burjuvazisi dahil tüm emperyalistler, Avrupa tek pazarından ve Euro’dan büyük fayda biçtiler.

Avrupa’da ezilen ulusların yağmalanmasında ve işçi sınıfının sömürsünde emperyalistler için bir araç olan AB’nin barışçıl hiçbir yanı yok. Buna rağmen, Almanya diğer ülkeleri işgal etmektense AB’yi inşa ettiği için “Avrupa’da barış var” diyen büyük yanılsamalar yaygınlaşıyor. Lenin’in Emperyalizm’i tam da bu tür fikirleri hedef alıyor:

“İster bir emperyalist grubun bir başkasına karşı birleşmesi, ister *bütün* emperyalist devletleri kucaklayan genel bir ittifak biçiminde olsun, ‘inter-emperyalist’ ya da ‘ultra-emperyalist’ ittifakları, *kaçınılmaz olarak*, savaşlar arasındaki dönemlerin ‘mütarekeleri’ olmaktan başka anlam taşımamaktadır. Barışçı ittifaklar savaşları hazırlar ve savaşlardan doğar; *tek ve aynı* temel üzerinde, dünya siyasetinin ve dünya ekonomisinin emperyalist bağlantı ve ilişkileri temeli üzerinde barışçı olan ve barışçı olmayan savaşların amaçsız biçimlerini yaratarak, biri ötekini koşullandırır.”

Genel kurul toplantısına yaklaşırken, bir EYK üyesi partinin AB’yle ilgili eski adaptasyonlarını yankılayarak, AB’yi emperyalist güçlerin kurbanlarına dayattıkları bir dizi sömürücü antlaşmalardan ziyade eşit-devletlerin bir araya gelmesiyle oluşan bir federasyon olarak gördü. Yunan milliyetçiliğine karşı sert tavrı alma maskesinin arkasında, bahsi geçen EYK üyesi AB’yi 2015’te Alman emperyalizminin kan emici AB “kuruma paketini” reddeden Yunan referandumunun sonuçlarını parçalamakla suçlananını yanlış olduğunu tartıştı. Nüfusunun

SPARTAKIST

22 Mart 2022

NATO/AB Saldırganlığı Ukrayna’daki Savaşı Tetikliyor

Ukraynalı ve Rus İşçiler:
Silahlarınızı Hükümdarlarınıza Doğrultun!

Açıkladığı açıklama, Enternasyonal Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist) Enternasyonal Yürütme Komitesi tarafından yayınlanan Spartacist ekinden (İngilizce yayım, 27 Şubat 2022) çevrilmiştir.

Rusya’nın Ukrayna’ya işgali, NATO ve Avrupa Birliği’nin A.B.D. öncülüğünde on yıllardır süregelen genişlemesi tarafından provoke edilmiştir. SSCB’ye yok eden kapitalistlerin tasalluhtaki kara-devrim anından, emperyalist güçler doğruya doğru gidecek Rusya’nın sunularına ulaştılar ve yazgı, etnik sınıma ve mağluplanma getirdi. Batılı emperyalist güçler şimdi de Rusya’nın “saldırgan savaşı” ve Ukrayna’nın egemenliğini ihlal ettiği kaydediliyor. Ukrayna’nın ulusal hakları, dünyanın tüm işçilerin yazgısına bu şekilde bağlanarak birleştirebilir. Ukrayna’nın Batılı emperyalistlerin seçkin hakkı olan Doğu Avrupa’nı yazgısına ve A.B.D.’nin bölgedeki hegemonyasına meydan okuması. Birlikte bilmeden kriz ve savaş döngüsü kaymadı, emperyalist merkezlerde sosyalist devrimci sınımla birleştirildi.

A.B.D.’de işçi devrimi için! Güçlülük temelinde birleşin

Soyut Avrupa Birleşik Devletleri için!

Ukrayna ve Rusya arasındaki savaşa tek bir ilerleyiş yol var, o da iki kapitalist sınıf arasındaki bu savaşı işçilerin iki kapitalist sınıfı devrerek bir iç savaşa dönüştürmek. Ukrayna ve Rusya’daki tüm asker ve işçiler seğirmenler. Kardeşlik! Silahlarınızı size sınımlarınıza yöneltin!

Bu savaşı temelinde Ukrayna’nın kimin etki altında olduğunu öngörmek zorunlu ve Rus ya da Ukrayna sınımlı kuvvetlerinin kazanacağı bir taraf sadece daha çok baskıya yol açar.

Ukrayna hükümeti, Ukrayna’nın birliğini için değil, ülkeyi 2014’te A.B.D. destekli darbeden beri bağlı olduğu NATO/AB emperyalist güçlerine kılığında Hırvatlık için savaşıyor.

Ukrayna’nın olancağı aynı zamanda Hırvatlık için savaştığı üzerindeki baskıyı artırır. Diğer tarafta, Rusya’nın Ukrayna’ya işgali sadece emsal emperyalist postula Rus kurtuluşu çağırışını amaçlıyor. Domestik ve Libanask’taki meşru özerklik mücadelesi arttı. Rusya’nın daha geniş gerici savaş planlarına bağlanıyor. Ukrayna ve Rusya’da gelecekte devrim ulusal sorun olur, oligarkların defolar ve tüm dünyadaki işçilerin kendi sınımlarına karşı ayaklanmasını ilham kaynağı olur.

Su andaki savaşa devrimi bir sonuç gerekli ve mümkündür.

Rus ve Ukraynalı emperyalistler 1917’de hükümdarları tarafından piyon olarak savaş alanına sürülmekteydiler. Subaylarına ates açarak Bolşevikler Hırvatlıkta sosyal işçilere katılarak bu döngüye bir son verdiler ve dünyanın en büyük devriminde ortak sınımların - kapitalistleri ve toprak sahipleri - silip süpürdüler. *Rusya ve Ukrayna ile yeni Ekim Devrimi için!*

Kapitalist dünya salgın krizden, emperyalist güçler doğruya doğruya tahrip edilmiş durumda. Kapanmalar, işsizlik, işsizlik, emperyalistlerin ve çökme olan işçilerin sistemi dünyadaki işçilerin gerektirdiği. Sınımla olan savaşa sadece işçilerin yaşam standartlarının parçalanması ve sınıfsal kardeşliğin derinleşmesi tarafından birleştirilebilir. Devrimci bir gücü kapitalist toplumun alt tabakalarında büyümekte olan bu saf sınırlı, savaş, aç ve sömürünün tek çözümleri olan enternasyonal işçi egemenliğinin kurulmasına dönüştürülmektedir.

Pandemi gündüzümüze işçi hareketinin su şaki liderlerinin iftama götürebileceği sende. İşçi sınıfı henüz bu vahim hem de kapitalizmin saldırılarını atlatırken bu sınıf faahinler - sosyal demokratlar, Stalinistler ve işçi sendikası bürokratları - tamamiyle patronlarla saf tutuldu ve daha çok kapama ve gözetimlik talep ettiler. Sınımlı bu iftama liderler, özellikle emperyalist merkezlerdeki işçiler, E.A.B.D. ve milletlerimizin amaçları doğrultusunda bir araya gelerek NATO ve AB’ye damcı saldırıyı yemini ederek Rusya’nın yaptırımlarına açığa terk edilmesini talep ediyorlar. *Bu İhtimal Arakıptir!* İşçiler yaptırımları ve Ukrayna’nın askeri yardımlarına karşı çıkmalı! Doğrudan emperyalist yaptırımlara ve kırıcı yaşam standartlarına yönelik saldırıların karşı mücadele etmek için işçi sınıfı su şaki liderleriyle bağlarını koparmalıdır. Kapitalizmin mezar kazancısı olarak kilitlenmiş tahsilatı önlenmesi için yeni bir devrimci önderliğe ihtiyaç duymaktasınız. **Doğrudan Enternasyonalist yendiren kurun!**

Emperyalizmin ‘Sosyalist’ Uşakları

Emperyalizm ve savaşa karşı haklı devrimci bir mücadele için sınımlı önderlik, emperyalist emperyalistler ve ulusal burjuvaların boyun eğilmesini gözlemek için pasif ve ‘anti-emperyalist’ sloganlar kullanma stöde-Tröckster, Stalinistler

Enternasyonal Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist)

Box 7429 GPO, New York, NY 10116, ABD
spartacist@spartacist.org • icl-fi.org

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

c/o Verlag Avantgarde, Postfach 2 35 55, 10127 Berlin
spartakist@online.de • (0 30) 4 43 94 00

Kahrolsun AB ve NATO!

27 Şubat 2022

Almanca, Arapça, Fransızca, İngilizce, İspanyolca, İtalyanca, Japonca, Korece, Rusça, Tagalogca, Türkçe, Yunanca dillerinde mevcuttur.

icl-fi.org/turkish/ukraine.html

Türk dilinde mevcut diğer yayınlar için: icl-fi.org/turkish.

büyük bir çoğunluğu referandumda “Hayır” oyu verdikten sonra emperyalistler daha da vahşi bir açlık ve aşağılama programında ısrar ettiler ve Syriza hükümeti de bu programı kabul ederek Yunan kitlelerini sattı. EYK üyesi Syriza hükümetini başlıca sorumlu ilan ederek AB’nin Yunanistan’a emperyalist boyun eğdirilmesine suç ortağı oldu. Genel kurul bildirisi bu sovenist çerçeveyi reddederek şunu tekrar doğruladı: “Yunanistan resmi olarak bağımsız bir ülke olsa da temelli olarak kendi iç ve dış politikalarını belirleme kontrolüne sahip *değil*.”

Hidra’ya karşı Mücadeleyi Sürdürmek

Yedinci Enternasyonal Konferansı, EKL’nin ezilen ulusların yanında ve Büyük Güç şovenizmi karşısında güçlü bir duruş sergileme kabiliyeti için kritikti. EYK Genel Kurulu bu mücadeleyi ilerleterek Yunanistan Troçkist Grubu’nun (TOE) çalışmalarında yer alan iki üyemiz, şu an eski üye, tarafından yapılan suistimallerin karakterize edilmesinde önemli düzeltmelerde bulundu. Yunan bölümümüzün üyeleri bu tartışmaların yaşandığı zaman bu iki bireyin Yunanistan’dayken ki davranışlarının ırkçı olarak tanımlanmamasını ve Enternasyonal Konferans boyunca Angloşovenizmle mücadelede karşılaştığımız herhangi bir pis yaklaşımın gibi geçiştirilmesini eleştirdiler. TOE’deki yoldaşlar bu iki kişinin üye olarak kalmalarını sorgulayıp bu konuda bir Enternasyonal Kontrol Komisyonu

soruşturması talep ettiler. Bahsi geçen iki üyeden biri, soruşturma açılır açılmaz partiden istifa etti.

Genel kurul, Enternasyonal Konferans’ın bu iki kişinin davranışlarını doğru bir şekilde ırkçı olarak tanımlamada başarısız olduğunu, onların tutumlarının EKL’deki diğer istismarcı davranışlardan niteliksel olarak daha kötü olduğunu ve bahsedilen davranışlar yaşandığı anda iki kişinin gruptan atılmış olması gerektiğini belirten bir karar aldı. Genel kurulun ardından bahsedilen kişilerden ikincisi Yunanistan’daki grotesk geçmişini savunarak çıkarıcı bir yalancı olduğunu ortaya koyunca gruptan atıldı.

Uzatılmış bir siyasi gericilik sürecinde ufak bir devrimci Marksist eğilim olarak Leninizm bayrağını taşımak için burjuva toplumun baskılarına karşı zorlu bir mücadele vermek zorunda kaldık. Fakat son dönemde karşılaştığımız birçok iç mücadele bize Enternasyonal’de kritik önem taşıyan roller oynayan yoldaşların olduğu enerjik ve müdahaleci bir EYK’nin varlığını ortaya koydu. Genel kurul öncesi yapılan tartışmalar ve toplantılar, enternasyonal işbirliğinin gerekliliğinin bir kez daha altını çizdi. Genel kurul, proletaryanın ileriye doğru yolunu açmada ve gezegendeki emperyalist hükme karşı durmada esas araç olan Dördüncü Enternasyonal’i sosyalist devrimin dünya partisi olarak yeniden dövülmesi perspektifinde EKL’nin kararlılığının güçlü bir ifadesiydi.

EYK Genel Kurul Bildirisi (Alıntı)

Aşağıdaki bölüm, EKL’nin Enternasyonal Yürütme Komitesi tarafından 2019 yazı genel kurul toplantısında benimsenen bildiriden bir alıntıdır.

* * *

Sovyetler Birliği’nin çöküşünden bu yana parti AB’ye defalarca kez adapte oldu, emperyalistlerin hakim olduğu topluluğa uluslar-üstü bir devlet olarak davrandı ve onun “ilerici” karakterine yanılmalara boyun eğdi. Yoldaş Robertson bu sapmaları düzeltmek amacıyla defalarca kez müdahale etti ve AB’ye karşı tarihi muhalefetimizi sürdürmemiz gerektiğini üsteledi. Kendisinin belirttiği gibi “AB bir devlet değildir. Devletlerin girdiği bir antlaşmadır.” Son yıllarda birçok düzeltme olmasına rağmen, bunlar kısmi olup bu konudaki teslimiyetimizle bütünlüklü bir şekilde başa çıkamamıştır. Bu genel kurul, güçlü programatik bir temelde çalışmalarımıza devam edebilmek amacıyla son zamanlar dahil olmak üzere geçmişte AB üzerinde yaşadığımız sayısız sapmayı eleştirel bir şekilde gözden geçirip düzeltmeyi amaçlamaktadır.

Biz prensip olarak AB’ye ve enstrümanı olan euroya karşıyız. AB Alman, ve daha az da olsa Fransız, emperyalizmi tarafından domine edilen istikrarsız bir ittifaktır. Amacı emperyalistlerin, işçi sınıfını sömürsünü ve dışa-bağımlı ülkelerin zaptını arttırmak ve Avrupalı emperyalistlerin ABD’li ve Japon rakiplerine karşı rekabet gücünü geliştirmektir. AB aynı zamanda ABD desteğiyle kurulmuş olup ABD’nin egemen olduğu transatlantik ittifakın önemli bir parçasıdır ve bu konu genel kurula doğru reddedildi.

AB üstünde revizyonculuk emperyalizme teslim olmaktır. Avrupa seksiyonlarımız için, bu konuda yaşanan tavizler kuşkusuz ki kendi ülkelerindeki egemen sınıfların yarattığı baskıdan geldi. Ancak birçok noktada AB’ye yönelik sorunlarımız, ABD emperyalizminin politik baskısını yansıtan SL/U.S yoldaşlarından geldi ve ya paylaşıldı.

Sosyal demokratlar ve kapitalin işçi uşakları, AB’nin kalıcı,

barışçı ve demokratik uluslar-üstü bir varlık olduğu efsanesinin yaygınlaşmasında kritik bir rol oynadılar. *Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması* (1916) adlı kitabında Lenin, Karl Kautsky’ye polemik olarak Kautsky’nin dillendirdiği benzer argümanları şu şekilde tanımlamıştır:

“en gericici amaçla, kapitalizm içinde sürekli barışın olanaklı olduğu umudunu uyandırarak, dikkatleri günün keskin uzlaşmaz karşıtılıklarından ve ağır sorunlarından çevirip, gelecekteki düşsel bir ‘ultra-emperyalizmin’ yalan umutlarına doğru yönelterek yığınları avutmak”

Partinin AB’ye karşı durmakta yaşadığı sorunlar daha büyük çerçevede Büyük Güç şovenizmi ve emperyalizme adapte oluşumuzun bir parçası. AB üzerinde şu an yürütülen mücadele, 2017 Enternasyonal Konferans belgesine işlenmiş sovenist çok-başlı yılanla mücadelenin devamıdır.

ABD Emperyalizmi, NATO ve AB

AB spesifik siyasi ve ekonomik konularda ABD karşıtı bir blok işlevi görse de, ABD’ye karşı birleşmiş homojen bir blok değildir. Öncüsü olan Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) ABD için Sovyet-karşıtı tarihsel bir Soğuk Savaş enstrümanıydı ve AB NATO’ya ek olarak hareket etmeye devam ediyor. ABD’deki yönetici sınıf AB’yi, Almanya’yı ABD’nin yürüngele tutmak ve Rusya’ya karşı koymak için kullanıyor. ABD, Almanya ve Fransa, AB ve NATO tandem içinde Doğu Avrupa ve Balkanlar’da genişletme konusunda işbirliği yapmaya devam ediyor. Ekonomik düzeyde, Avrupa’daki işçilerin sömürsünden alınmış üretim fazlasının büyük bir kısmına direkt veya dolaylı olarak Amerikalı kapitalistler el koyuyor. ABD burjuvazisi AB’den siyasi ve ekonomik olarak faydalandı ve baskın çoğunlukla destekliyor.

Sovyetler Birliği’ndeki kapitalist karşı-devrimin ardından propagandamız yanlış bir biçimde ABD’nin AB’deki rolü üzerinde suskundu. AB’yi ABD’ye karşı birleşmiş gibi görerek bloğu olduğundan daha istikrarlı gösterdik ve Avrupalı emperyalistler arasındaki farkları minimize ettik. AB’ye teslimiye-

timizi düzeltmeye başladığımızda, bu kapitülasyonlar sadece “Avrupai bir sorun” olarak görüldüler ve ABD’deki sorunların ABD emperyalizminin siyasi baskılarına bir adaptasyon olduğu reddedildi. ABD önderliğindeki AB’ye yönelik yumuşak tavrın son örnekleri: “Yunanistan: Makedonya üzerine Şovenist Kışkırtma” (Greece: Chauvinist Frenzy over Macedonia, *Workers Vanguard* No. 1142, 19 Ekim 2018) adlı makalenin taslağının giriş kısmında ABD’nin müdahalesinden bahsetmemesi, New York’ta yazılan bildiri taslağının (“Kahrolsun AB! Sözde Parlamentosunda Yer Almaya Hayır!” *Spartakist* No:223, Sonbahar 2019) AB “parlamentosu”na muhalefetimizi törpülemesi, ve ardından bildiri taslağındaki sorunları ele alan iki belgeyi hasır altı etmesidir.

[...]

AB’ye Yönelik Propagandamızın Evrimi

1970lerde eğilimimiz prensip olarak AB’nin direkt öncüsü AET’ye (Ortak Pazar) karşı durmaktı. O dönemlerdeki makalelerimizde AET’yi net bir biçimde kapitalist devletlerin imzaladığı, işçi sınıfı ve Sovyetler Birliği’ni hedef alan gerici bir anlaşma olarak tanımladık. Bu propaganda, AB’ye yaklaşımımız hakkında bir model teşkil etmektedir. E.S. üyesi bir yoldaşımız, AB’ye yönelik propagandamızın evrimini detaylıca ele alan yazısında erken dönem propagandamızın, muhaliflerimizin AET’nin Kautskyci bir “süper(üst)-devlet” olarak tanımlamasına karşı etkili bir polemik olduğunu gözler önüne serdi. Fakat bu daha sonra, biz de AB’yi bir “süper(üst)-devlet” olarak gördüğümüz propagandamızdan kayboldu.

AET’nin Sovyet-karşıtı yapısı, bu emperyalist topluluğa yönelik prensipli muhalefetimizin doğru şekilde merkezi parçasıydı. Sovyetler Birliğinin çöküşü ve bu tarihi yenilginin dünyada yarattığı disoryantasyonun bir parçası olarak, AB’ye muhalefetimiz tutarsız bir şekilde sallandı. 1990ların başlarında yazılan bazı makaleler siyasi çizgimizi doğru bir şekilde sürdürse de, diğer makaleler AB’ye muhalefetimizi izlenimci analizler ve abartılı öngörüler altına gömdü.

1997’de Amsterdam’da gerçekleşen “Avrupa Yürüyüşü” hakkında yaptığımız açıklama, “İşçilerin Avrupası İçin-Sosyalist Devrim İçin!” (Für ein Arbeiter Europa – Für sozialistische Revolution!, *Spartakist* No. 129, Eylül/Ekim 1997), AB hakkında son yıllarda yazdığımız son resmi ortodoks makaleydi ve son propagandalarımızda sıkça alıntılı. Bu belge temel pozisyonumuzu genel bir biçimde teyit etti ama çoktan önemli zayıflıklar sundu. “Avrupa yürüyüşü” Avrupa solunun AB’nin ardında örgütlenmesi için önemli bir dönüm noktasıydı. Ancak AB’ye muhalefetimizdeki oportünist yumuşamanın yansımaları olarak, makale AB-yanlı yürüyüşü keskin bir şekilde kınamakta başarısız oldu. Açıklamada bir diğer ciddi siyasi sorun, “Maastricht Sözleşmesi olsun olmasın, her ülkedeki işçilerin en büyük düşmanı ‘kendi’ burjuvazileridir” iddiasıdır. Karl Liebknecht’in emperyalistler arası savaş sloganının yanlış kullanımı yabancı finans kapitalinin dışa-bağımlı ülkelerdeki baskın rolünü gözardı etmektedir. Bu ezilen bir ülkedeki bir işçinin emperyalist baskıcı bir ülkedeki burjuvazi içinde bir düşmanı olduğunu, örneğin Yunan işçilerin Alman kapitali tarafından acımasızca baskıldığını reddetmektedir. Bu cümle aynı zamanda, işçilere emperyalist merkezler dahil her yerde baskıcı olan Maastricht Sözleşmesi’ne muhalefetimizin önemini azalttı.

1999’da sahte AB “parlamentosu”na katılım konusunu ele aldığımız tartışma AB’nin tümüne olan ilkeli muhalefetimize karşı yapılan aleni saldırının başlangıcının işaretidir. Bu tartışmadan sonraki yıllarda, AB tüm Avrupa bölümlerimiz için temel bir soru oluşturmasına rağmen, propagandamızda AB’ye neredeyse hiç yer verilmedi. AB’deki ezilen ülkelere zorla dayatılan Euro’nun girişi, Avrupa’daki işçiler ve ezilenler için yıkıcı bir darbeydi fakat o zaman bunu propagandamıza dahil etmedik. AB’nin bahsi geçtiğinde, her zaman bir “süper(üst)-devlet”

olarak görüldü. Bu makaleler AB’nin doğası hakkında daha önce sahip olduğumuz anlayışı çöpe attı ve AB’ye muhalefetimiz büyük ölçüde AB yanlısı sosyal forum çevresine yönelik genelde ırkçılık-karşıtı liberalizmle sınırlı kaldı. “Kapitalist Avrupa’nın Göçmenlerle karşı Savaş Tüm İşçilere karşı Savaştır” (Krieg des kapitalistischen Europas gegen Immigranten ist ein Krieg gegen alle Arbeiter, *Spartakist* No. 148, Sonbahar 2002) adlı makale Sevilla’daki AB zirvesi bağlamında yazılmıştı ama Avrupa Birliği’ne muhalefetimizi dile bile getirmedi. Bu makale tamamen liberaldi; kıdemli bir Avrupalı kadromuz, yoldaş Robertson’un makaleden nefret ettiğini ve metnin Marksist bir sosyal hizmet işçisi tarafından yazılmış olabileceğini söylediğini hatırlamaktadır.

Avrupa’daki iki merkezi EYK üyesi 2004 yılında, yerleşik pratiğimiz haline gelen merkezci ikiyüzlülük karşıtı AB’ye yönelik ilkeli anlayışımızı *açıkça* reddetmeyi hedefleyen revizyonist bir tartışma başlattı. Almanya ve Fransa’nın aralarındaki rekabeti aştıklarını öne sürdüler, AB’yi ve Euro’yu istikrarlı olarak kabul ettiler ve AB’yi bir süper(üst)-devlet olarak sundular. Fakat bu tartışma partimizin programını resmi olarak düzeltmesine sebep olmadı. 2014 EYK Genel Kurul Bildirisi’nde yer alan AB hakkındaki sorunlarımızın bir ilk incelemesi, bu yoldaşların belgelerini AB ve Euro konusundaki sapmalarımızın münhasır kaynağı olarak gösterdi. Aslında, bu yoldaşların argümanları genel bir kabul görmüştü çünkü o zaman partimizde yaygın olan AB’ye teslim olma arzusunu dile getiriyorlardı. 2004’teki derinlemesine revizyonist tartışma propagandamızda niteliksel bir değişim yaratmadı.

2008 küresel ekonomik kriz sonrasında emperyalistler ezilen Avrupa ülkelerine yıkıcı kemer sıkama politikaları dayatırken propagandamız emperyalistleri dışa-bağımlı ülkelere “yardım edenler” olarak sunup kemer sıkama politikalarının suçunu ezilen ülkelerin burjuvazilerine yükledi. Ezenlere karşı ezilenlerin yanında olma sorusu sertçe gündeme geldiğinde, AB yönelik oportünizmimiz sosyal şovenizme dönüştü. Lenin’in “Oportünizm ve İkinci Enternasyonal’in Çöküşü”nde (1915) belirttiği gibi “Sosyal şovenizm tamamlanmış oportünizmdir. Bu inkar edilemez. Burjuvaziyle ittifak yapmak ideolojik ve gizliydi. Şimdi halka açık ve sıradan.”[Bizim çevirimiz]

2011 EYK Genel Kurulu sonrasında kıdemli bir EYK kadro, yoldaş Robertson’un “insanlar AB’ye muhalif çizgimizi varsayımsal sandı ve aslında bizim geçmişteki gözlemlerimizi çizgimizin nasıl gün neler olduğuyla doğrulandığını göstermek için kullanmalıyız.” şeklinde dile getirdiği endişeyi aktaran bir belge yazdı. Bu AB’ye yönelik süregelen oportünizmimizi düzeltmenin başlangıcıydı. Ulusal sorun hakkındaki kavganın yanı sıra Yunan referandumu, Grexit ve “açık sınır” liberalizmi üzerindeki mücadeleler yeniden programatik silahlanmamızda kilit rol oynadılar. Bu tartışmalar 2017 konferans belgesinde kodlandılar. 2017’den beri siyasi anlayışımız, yaşanan ve halen devam eden AB’yle ilgili birçok mücadele sayesinde keskinleşti.

AB: Emperyalist Yağmanın Aracı

AB’ye muhalefetimizin esas bileşenlerinden biri, dışarıya bağımlı Avrupa ülkelerinin emperyalistler tarafından ulusal baskısına karşıtlığımızdır. Fakat yıllar boyunca AB’ye denkerin bir birliğiymiş gibi yaklaştık. İlk başta AB’yi öncelikle Alman, ve daha az da olsa Fransız, emperyalizminin hakimiyet enstrümanı olarak tanımlasak da bu yaklaşım 2000li yılların başında propagandamızdan tamamen kayboldu. Avrupa’daki bir EYK üyemizin genel kurul öncesi yazılı bir belgede tartıştığı gibi, “Makalelerimiz kötü veya zayıf çünkü AB’yi barışçı ve ilerici olarak gördük ve Almanya ile daha az seviyede de olsa Fransa’nın daha küçük kapitalist ülkelerin ulusal egemenliğine yaptıkları saldırıları vaktinde görmekte başarısız olduk.” Bunun belirtisi olarak, 2004’te EKL ve Yunanistan Troçkist Grubu arasında imzalanan Ortak İş Anlaşması’nda ve

2007'de Polonya Spartakist Grubun yeniden kuruluşunu ilan eden makalede AB'nin ismi bile anılmadı.

Kıdemli bir kadromuz 1999'da bir yandan AB'ye olan muhalefetimizi kısmen sürdürse de yanlış bir biçimde şunu tartıştı: "İtalya'nın Almanya'yla ilişkisi Meksika'nın ABD ile ilişkisi gibi değildir. Avrupa Birliği, NAFTA'nın Avrupalı bir eşdeğeri değildir. Uğraştığımız bu durum aslında güçlü gelişmiş kapitalist emperyalist devletlerin daha zayıf olanlarla kurduğu ilişkidir." İtalya dışında, İrlanda, Portekiz ve Yunanistan gibi ülkelerin "emperyalist" olduğu iddiası gerçeklikle örtüşmüyor. Bu ülkeler yarı-sömürge olmasalar bile dışa-bağımlı ülkelerdir. Lenin'in *Emperyalizm*'de açıkladığı gibi:

"Şu noktayı özellikle belirtmek yerinde olacaktır ki, mali-sermaye ve büyük güçlerin dünyanın ekonomik ve siyasal yönden paylaşılması olarak özetleyeceğimiz dış politikası, çeşitli devletler için **geçici** bağımlılık biçimleri yaratmaktadır. Bu çağın özellikleri, başlıca ülkelerin, yalnızca, sömürge sahipleri ve sömürge ülkeler olarak iki ana grup halinde toplanması değildir; görünüşte siyasal bağımsızlıklarına sahipmiş gibi olan, ama gerçekte, mali ve diplomatik bir bağımlılığın ağı içine düşmüş değişik bağımlı ülke biçimleri de vardır"

Aslında AB, NAFTA/USMCA **gibi**, ezilen ülkelerin yağımlanması için bir anlaşmadır.

2000li yılların başında, *Workers Hammer (WH)* başta olmak üzere birçok makalede AB'nin Doğu Avrupa ve olası olarak Türkiye'ye doğru genişlemesi **karşı çıkılmadan** ele aldı, bazı makalelerde AB'nin genişlemesi olumluymuş gibi görüldü. Fakat 2004 EYK Genel Kurulu "Avrupa Birliği'ne ve dolayısıyla Doğu Avrupa'ya doğru genişlemesine karşıyız. Bu Türkiye için de geçerlidir." diyerek pozisyonumuzu tekrar tasdik etti. Genel kurulun sonucu olarak *Le Bolchévik*'in 171. sayısında (Mart 2005) yayınlanan makalede AB'nin Doğu Avrupa'ya doğru genişlemesine karşı çıktık ("Non à l'Union européenne capitaliste et sa 'Constitution'!") [Kapitalist Avrupa Birliği'ne

ve 'Anayasası'na' Hayır!]). *WH*'e baktığımızda ise ancak 2006 yazında **geriye dönük olarak** AB'nin doğuya doğru genişlemesine karşı muhalefetimiz olduğu öne sürüldü ("Full Citizenship Rights for All Immigrants!" [Tüm Göçmenlere Tam Vatandaşlık Hakları!], *WH* No. 195, Yaz 2006).

2010-11 yıllarında Yunanistan'daki ekonomik kriz üzerine yazılmış tüm makalelerimizde kemer sıkma politikalarının tüm sorumluluğu Yunan hükümetlerine yıkılırken, AB ve IMF ilerici bir rol oynuyorlarmış gibi gösterildi. Büyük Güç şovenizminin açık bir örneği olan "Yunanistan: Kahrolsun PASOK Hükümeti'nin 'İstikrar Programı'!" (Griechenland: Nieder mit dem 'Stabilitätsprogramm' der PASOK-Regierung, *Spartakist* No. 184, Temmuz 2010) adlı makale şunu söylüyor: "AB ve IMF kurtarma paketinin kendi kapsamında Yunanistan ve olası olarak Portekiz, İspanya gibi diğer borçlu AB ülkelerine, **yardım** amacıyla benzeri görülmemiş – neredeyse 1 trilyon \$ değerinde – bir miktar sağladı" [vurgu eklenmiştir].

Bir EYK üyesinin Mayıs 2019 tarihli bir belgede belirttiği gibi, "Yunanistan: Vahşi Kemer Sıkıma Kitlesele Öfke" (Greece: Mass Anger Over Savage Austerity, *WH* No. 983, 8 Temmuz 2011) başlıklı makalede Yunan işçilerinin AB'ye karşı yürüttükleri mücadele grotesk bir biçimde milliyetçilikle suçlanıyor ve bu mücadele hatalı bir şekilde Yunan burjuvazisiyle mücadelesine karşı olarak karakterize ediliyor. Makalede şu öne sürülüyor: "Yunan işçileri öncelikli olarak IMF ve AB'nin yabancı diktalarına karşı örgütlendikleri sürece, emperyalistlerle mücadelenin Yunan burjuvazisini devirme mücadelesiyle iç içe olduğunu göremeyeceğiz."

Britanya'da yaşayan bir EYK üyesinin yazdığı belgede belirtildiği gibi, İrlanda'yla ilgili propagandamızda da benzer problemler görülmekte. *Sürekli Devrim* broşüründe (2008) belirtildiği gibi, "İrlanda yüzyılı aşkın bir süredir Britanya Adaları ekonomisine entegre edilmiştir ve İrlandalı proletaryanın büyük bir kısmı Londra ve diğer şehirlerdeki fabrika ve inşaatlarda çalışmaktadır. Ve son yıllarda İrlanda'nın Avrupa Birliği üyeliği ülkenin ekonomik kalkınmasında büyük bir rol oynamıştır." Makalede İrlanda'nın yaşadığı ulusal baskıya değinilmeyip Britanya emperyalizminin ve AB'nin İrlanda ekonomisinin gelişmesinde ilerici bir rol oynadığı grotesk bir şekilde öne sürülmektedir. SLB tarafından yazılan ve Ocak 2011 de yayınlanan "Dublin Hükümetinin İşçilere Karşı Vahşi Saldırısı – Ekonomik kriz İrlandayı sallıyor" (Brutaler Angriff der Dubliner Regierung auf Arbeiter – Wirtschaftskrise erschüttert Irland, *Spartakist* No. 186, Ocak 2011) adlı makalenin başlığından anlaşıldığı gibi, AB'nin dayattığı kemer sıkma politikalarının sorumluluğunu yalnızca Dublin hükümetine yıkıyor ve AB'yi istikrar sağlayan ve bankaları kurtararak İrlanda'ya "yardım" edenmiş gibi sunuyor. Makale, Avrupa Merkez Bankası'nın İrlanda Cumhuriyeti'nin Finans Departmanı'na "gözetimciler" yerleştirmesine karşı İrlanda egemenliği üzerine "milliyetçi haykırışı" kınayarak etkin bir şekilde emperyalistlerin tarafını tutuyor.

ECU (Avrupa Para Birimi) gibi, Euro da "Alman Markı'nın kuzu postu giymiş hali." Euro'nun girişinin yıkıcı sonuçlarına karşı çıkmak bir yana, küresel finansal krizin **sonrasına** kadar Euro'yla ilgili elle tutulur hiçbir şey yazmadık. Yunan ekonomisi Almanya tarafından ezilirken, bu konuyla ilgili yazılan ilk metinlerde Euro, Alman emperyalizminin finansal bir aracı olarak ele alınmıyor ve Euro'nun baskıcı doğası göz ardı ediliyor. Örneğin, SpAD tarafından yazılan "Yunan işçiler ile dayanışma! Alman kapitalistlerine karşı sınıf mücadelesi için!" (Solidarität mit den griechischen Arbeitern! Für Klassenkampf gegen deutsche Kapitalisten!, *Spartakist* No. 183, Mayıs 2010) makalede şu cümle geçiyor:

"Alman burjuvazinin Euro'nun girişine yaklaşımı tereddüt ve olumsuzluk spektrumundaydı çünkü yumuşama eğilimi olan bir para birimine geçerken egemenlik haklarından feragat etme tehlikesini öngördü."

SPARTAKİST

Ağustos 2021

Kahrolsun Kapanmalar!

İşçi Sınıfı Kendini Savunmak Zorunda

Sefli sağlık hizmetleri, yüksek dökkük barınma, kör için üretim, emperyalist tahakküm: kapitalist sınıf hükümetinin doğası, Covid-19 salgını başlangıcından beri dünyayı altüst eden ekonomik ve sağlık krizini körüküyor. Parazit burjuvaziler nüfusun tamamını aslanana kadar zorla evlerine kapatarak salgına çıkarılmasına en iyi hizmet eden araçlarla cevap veriliyor.

Burjuvazinin kapanmaları **gerici** bir kamusal sağlık önlemdir. İşçiler bunlara karşı durmalıdır! Kapanmalarla başlatılan bu işin geçici olarak yasaklanıyor olabilir ancak işçi sınıfının mücadelesine yeteneğini **sağlamaktadır**. Bütün endüstri ve hizmet sektörlerini kapatarak ekonomik bir krize sebep olmaktadır ve kilitleri sözlüğe sürmektedir. Okulların ve çocuk bakım merkezlerinin kapatılması ailenin baskıcı yükünü artırır. Devlet baskısı siddetle artarken demokratik ve işçi sınıfı haklarının içi boşaltıldı. Toplantılar, eylemler, seyahat, grevler, sendikal örgütlenme: bunların hepsi ya sınırlandırıldı ya da tümden yasaklandı. Kapanmalar, işçilerin gerçek sağlık haklarını korumalarının ve krizden sosyal kökenle mücadele etmelerinin tek yolu olan işçi sınıfı mücadelesini engellemeye amaçlar.

"Ortak fedakârlık" çağrısıyla kapitalistler işçi sınıfına karşı bir blitzkrieg (yıldırım harbi) başlatıldı. Sendikaların tahribi, toplu işten çıkarılmaları, maaş kesintileri ve iş huzurlandırmaları "yeni normal" haline geldi. Ölümcül bir virüs ve kapitalist hücumun birleşik tehdidiyle karşı karşıya kalan işçi sınıfı silahsızlandırılmış bir halde. Dünya

çapında, sendikaların ve işçi partilerinin kapitalist yanlısı liderleri bu saldırılarda egemen sınıfla sadakate iş birliği yaptı. Ulusal birlik ve virüslü mücadele adına işçi sınıfına ihanet ettiler.

Britanya ve Avustralya işçi partilerinden Alman Sosyal Demokrat Parti ve Die Linke (Sol Parti)'ye, Fransız Sosyalist ve Komünist partilerden Güney Afrika Komünist Partisi'ne, işçi hareketinin ihanetçi liderleri kapanmaların yerel ve ulusal düzeylerde yaptırımında, ve işçilerin ve ezilenlerin bögazını dayatılmasında köhnü bir rol oynamaktalar. Amerikalı AFL-CIO'dan Meksikalı ve İtalyan sendikalara ve Japon Rengo, Zentoren ve Zentrsko federasyonlarına, sendika liderleri üyelerine burjuvazilerin önlemlerini destekleme çağrısı yapıyor: ovide kal ve bekle!

İşçi sınıfının sağlığını ve geçimini acil bir şekilde savunma ihtiyacı, işçi hareketine yeni bir önderlik oluşturma görevini doğrudan öne çıkarıyor. Sendikalar endüstrileri kapatıp kapitalist devlete **karşı** ve güvenli çalışma koşulları için mücadele etmeli. Cürümlü sağlık hizmeti ve konut altyapısı **derhal** yeniden inşa edilip geliştirilmeli. İşçiler yeterli yaşam koşullarının sağlanması için kapitalistlerin en iyi gayrimenkullerinin kamulaştırılmasıyla birlikte geniş çaplı kamusal programların hayata geçirilmesini bir zorunluluklar.

Her adım başı, işçilerin ve ezilenlerin temel çıkarları, kapitalist sınıf hükümetinin köşe taşlarıyla çakışmaktadır. Kıçinde bulduğumuz kriz, kadınların aile prangasının

İşçi hareketinin ihanetçilerinden ayrılın – Dördüncü Enternasyonal'i yeniden kurun!

Enternasyonal Komünist Liga'nın (Dördüncü Enternasyonalist) Enternasyonal Yürütme Komitesi

19 Nisan 2021

Almanca, Arapça, Fransızca, İngilizce, İspanyolca, İtalyanca, Japonca, Katalanca, Tagalogca, Türkçe, Yunanca dillerinde mevcuttur.

icl-fi.org/turkish/kapanmalar-2021.html

Bu makale grotesk bir şekilde *Alman emperyalistleri mağdur* olarak gösterirken, Yunanistan'ın Euro aracılığıyla ezilmesine dair tek bir kelime bile etmiyor!

Gönüllülük Temelinde Birleşmiş Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri İçin!

Propagandamız 2000li yıllarda Avrupa Sosyalist Devletler Birliği çağrısı yaparken AB'ye muhalefetin bu perspektif için bir *ön koşul* olduğunu açıkça dile getirmedi. Örneğin, "Fransa: İşçi ve öğrenciler hükümeti teslim olmaya zorladı" (Frankreich: Arbeiter & Studenten zwingen Regierung in die Knie, *Spartakist* No. 162, Bahar 2006) başlıklı makalede şu cümle geçiyor: "Reformistlerin *kapitalist* bir 'sosyal Avrupa' talebine karşı, *Avrupa birleşik sosyalist devletlerini* kurmayı amaçlayan proleter devrimler çağrısında bulunuyoruz." Fakat makalenin hiçbir yerinde Avrupa Birliği'ne karşı olduğumuz belirtilmiyor. Bu, reformistlerin AB'yi "sosyalizm" için bir adım olarak tanımlamak için bu sloganı kullanmalarıyla benzeşmekte.

Tersine, 1970lerdeki makalelerimizde muhaliflerimizle tam da bu konu hakkında polemik yaşamaktaydık. "Kahrolsun NATO'nun Parlamentosu" (Nieder mit dem NATO-Parlament!, *Kommunistische Korrespondenz* No. 25, Haziran 1979) adlı makalede belirtildiği gibi:

"USec'in temel seçim sloganı 'Avrupa Sosyalist Devletler Birliği İçin!'dir. Bu sloganla Strasburg parlamentosu seçimlerine katılmak, Ortak Pazar'ın bir açıdan tarihsel olarak ilerici olduğunu ve örneğin Avrupa'nın sosyalist birleşimi için objektif bir temel oluşturduğunu ima eder. Fakat Avrupa'nın sosyalist birliği açısından Ortak Pazar, Nazi Almanyası'nın Avrupa'nın çoğunu 1939-44 döneminde işgal etmesinden daha ilerici bir adım teşkil etmez. USec seçim platformu hiçbir zaman AET'nin Sosyalist bir Avrupa'ya *dönüşmeyeceğini* ancak yok edilmesi gerektiğini açıkça belirtmez."

Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri çağrısı yaparken, bunun ancak farklı Avrupalı ülkelerde gerçekleşecek bir *seri* proleter devrimler aracılığıyla mümkün olduğunu belirtip AB'ye muhalefetimizi açıkça dile getirmeliyiz.

Lega trotskista d'Italia'da 2017'de gerçekleşen tartışmanın ardından Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri çağrımıza "gönüllülük temelinde birleşmiş" ibaresinin eklenmesiyle değiştirilmesi önerilmişti. Bu önemli bir ekleme çünkü Avrupa'da hem ezen hem ezilen ulusların olduğunu, ve bazılarının bağımsızlıkları için mücadele ettiklerini göz önünde bulunduyor. Ulus sorununun devrimden sonra aniden kaybolmaya çağının ve tarihsel olarak ezilen ulusların eski sömürücüleriyle bir birlige zorlanamayacaklarının altını çiziliyor.

Kautskist "Süper(üst)-devlet" kavramına Karşı!

Propagandamızdaki yaygın bir sorun AB'yi bir "süper(üst)-devlet" olarak ele almamızdır. AB bir devlet değildir. Yasa çıkartmaz veya kendi silahlı adam müfrezeleri bulunmaz. Burjuvazilerinin ayrı ve birbiriyle çakışan çıkarları olan kapitalist ülkelerin kurmuş olduğu bir ittifaktır. Birçok makalemizde, aksini ima eden yanlış formülasyonlar kullanılmıştır: "AB kapitalistleri," "kapitalist Avrupa," "Avrupalı askeri birlikler," "Avrupa Birliği'nin hükümdarları," "uluslarüstü polis devleti önlemleri," "AB vatandaşları" vb. Bu tür formülasyonları kullanmamalıyız.

"İşçiler Avrupası İçin—Sosyalist Devrim İçin!" başlıklı 1997 Avrupa yürüyüşü makalesi, propagandamızda sıkça alıntılanıp "süper(üst)-devlet" ve Euro konularında referans noktası olarak kullanılmıştır. Makale şunu tartıştı:

"Sınırları içindeki paranın miktarının kontrolü bir burjuva devletin temel ekonomik koşuludur, ve bu kaçınılmaz bir şekilde diğer ekonomik politika araçlarıyla bağlantılıdır. 'Euro'ya dayalı, istikrarlı bir parasal sistem, vergilendirme ve kamusal harcama konularında tüm AB üyesi devletlerde sıkı ve kalıcı kısıtlamalar gerektirir. Bu tam da Kohl ve Bundesbank'ın şu an talep ettiği şeydir. Fakat kapitalizm belirli ulus devletler temelinde düzenlendiği için, dünyayı yeniden bölen emperyalist savaşların nenedir ve bu yüzden istikrarlı bir pan-Avrupalı burjuva devlet oluşturmak imkansızdır. Avrupalı emperyalist bir 'süper(üst)-

devlet,' Maastricht'in Fransız sosyal-demokrat mimarı Jacques Delors'ın aksine ancak Adolf Hitler'in yöntemleriyle kurulabilir. Eğer ortak bir Avrupa para birimi amaçlayan Maastricht projesi gerçekleşirse, bu sadece kısa ve çatışma-dolu bir süreç olacaktır."

Bu açıklama doğru bir şekilde Euro'nun doğasında bulunan istikrarsızlığa vurgu yapıp para biriminin kontrolünü ulusal egemenlikle bağdaştırırsa da, bir takım zayıflıklar da sahip. Bunların en kayda değer, makale "*istikrarlı* pan-Avrupalı burjuva devletin" mümkün olmadığını belirtirken, yanlış bir şekilde *istikrarsız* bir pan-Avrupalı burjuva devletin mümkün olduğunu ima etmesidir ve bu aynı zamanda AB'nin bu tür bir devlet olabileceğini ima etmesidir.

Bu makalenin bir başka zayıflığı, "bir 'süper(üst)-devlet' ancak Adolf Hitler'in metotlarıyla elde edilebilir" iddiasıdır. Bu iddia çağrışımca olsa da kusurludur. Hitler'in getirdiği şey bir "süper(üst)-devlet" değil, askeri işgal ve Quisling rejimlerdir.

"Avrupa Kalesi" Liberal Algısı

"Avrupa kalesi" terimini kullanmamalıyız. 1990lı yıllarda makalelerimizde kullanılmaya başlanan bu tamamen liberal terim basit bir sınırları açma çağrısıdır. Bir yoldaşımızın belirttiği üzere bu kavram, AB'nin tek ortak dış sınıra, ortak bir göçmen politikasına ve blok içerisinde "serbest dolaşıma" sahip bir "süper(üst)-devlet" olduğu yanlış kavramı kabul eder.

Göçmen-karşıtı baskıyı her AB ülkesinin paylaştığı ortak bir politika olarak ele almamalıyız. Başlangıç noktamız, belirli ülkeler tarafından alınan belirli baskıcı önlemlere karşı çıkmak olmalıdır. Bu, *kapitalist devletlerin*, AB üzerinden dahil olmak üzere, *koordineli* bir baskı uyguladıklarını reddetmez.

"Kahrolsun ırkçı kale Avrupa" sloganını benimsememiz, etkin olarak sınırların açılmasını isteyen liberal taleplerle el eleydi. Bu konuda 2015'de yaşanan kavgaya kadar sık sık "tüm göçmenler *ve sığınmacılar* için tam vatandaşlık hakkı" [vurgu eklendi] gibi formülasyonlar kullandık. Burada ima edilen işçi sınıfının dünyanın herhangi bir yerinden gelecek herkes için tam vatandaşlık hakları için mücadele etmesi gerektiğidir, yani "sınırları açın" liberalizmi.

AB'nin sözde insanların "serbest dolaşımı" iddiası sahtekarlıktır. Bir derme çatma kısıtlama mekanizması kimin nerede yaşayıp çalışabileceğini kontrol etmektedir. Kimin sınırlardan girebileceğini ve geçebileceğini, antlaşmalar üzerinden dahil olmak üzere, devletler regüle etmektedir, fakat bu sınırların "yok olduğu" anlamına gelmez, çünkü bu ancak devletin sönmesiyle mümkündür. Lenin'in belirttiği gibi:

"Devletin gerekli olduğunu öne sürüyoruz ve devletin varlığı sınırlara dayanmakta. Devleti tabii ki bir burjuva hükümet yönetiyor olabilir ancak bizim Sovyetlere ihtiyacımız var. Ancak sınır sorusu Sovyetlerin de karşısına çıkmakta. 'Kahrolsun sınırlar' ne anlama geliyor? Bu anarşinin başlangıcıdır... 'Kahrolsun sınırlar' sloganı ancak sosyalist devrim bir metot yerine gerçeklik olduğunda doğru bir slogan olacaktır."

—"Ulusal Sorun Üzerine Konuşma" (Nisan 1917) [Bizim Çevirimiz]

"Sınırları açın" liberalizmine karşı, çizgimiz söz konusu ülkeye varmış "tüm göçmenler için tam vatandaşlık hakları" çağrısında özetlenmiştir. Biz sınır dışı etmelere karşıyız ve patronların göçmen-karşıtı böl-ve-yönet siyasetine karşı sendikaların sınıf-mücadelesi önderliği için mücadele ediyoruz. Göçmenleri evlerini terk etmeye zorlayan emperyalist yıkıma son vermenin tek yolu dünya çapında gerçekleşecek sosyalist devrimlerdir.

AB Antlaşmalarını Kurcalamak

E.S. 2018'de yaptığı bir toplantıda, "Avrupa Birliği'nin sendikalara saldırıp tüm işçilerin maaş ve sigortalarını azaltmak için kullandığı mekanizmalardan biri olan İşçi Görevlendirilme Direktifine karşıyız" pozisyonunu benimsedi. Bu kararda direktife muhalefetimizin "AB'nin kendisine yaptığımız muhalefetin bir parçası" olduğu belirtilse de, aslında karar, geçmişte doğru bir şekilde reddettiğimiz, yanlış bir metot olan, karşı durmak için spesifik AB regülasyonlarının seçilip ayrılmasını tasdik etmiştir.

2015 yılında E.S., Dublin III sözleşmesinin karşılıklı için tüm AB sözleşmelerinden ayrı tutulmasını isteyen yoldaşlara doğru bir biçimde karşı çıktı. Bu sözleşme kapsamında, mültecilerin sığınma talepleri ilk giriş yaptıkları AB ülkesinde değerlendiriliyor. Ancak, İşçi Görevlendirme Direktifi üzerindeki yanlış pozisyonumuz Dublin anlaşmasının ayrı tutulmasına yoğunlaşan liberal iştahı arttırdı ve E.S.'nin bu konuyu tekrar tartışmaya açmasına sebep oldu.

18 Ağustos 2018'de E.S.'ye gönderdiği mektupta, San Francisco Körfezindeki bir kıdemli kadro yoldaş, yoldaş Robertson'un kendisini nasıl ikna ettiğini şöyle anlatıyor:

“Dublin III'e karşı çıkmak, ya da herhangi spesifik bir AB düzenlemesine karşı çıkmak, AB'nin emperyalist ulus devletlerle daha zayıf ve dışa-bağımlı ülkelerin oluşturdukları istikrarsız bir topluluktan ziyade bir tür 'süper(üst)-devlet' olduğunu kabul etmek anlamına geliyor. Robertson'un belirttiği gibi AB ülkelerinin burjuvazileri, aslında insan ve emek dolaşımını kontrol eden belirli AB mekanizmalarından bağımsız olarak kendi hükümlerini dayatıyorlar (daha zayıf ülkeler örneğinde bile bu dayatma Alman emperyalizminin baskın gücü tarafından sınırlanıyor, örneğin Yunanistan büyük bir ölçüde Syriza hükümetinin esaretinden dolayı neredeyse bir neo-koloni konumuna geldi). Ayrıca, belirli AB regülasyonlarına seçerek karşı çıkmak AB'nin reform edilebileceği inancını benimsiyor, yani 'sosyal' Avrupa mitine katılıyor. **Açıkça, bu argümanlar sadece Dublin III söz konusu olduğunda değil yakın zamanda karşı olarak pozisyon aldığımız İşçi Görevlendirme Direktifi için de geçerli.**”

Sonraki E.S. kararlarından biri bu müdahale ışığında bahsedilen sorunları düzeltti.

Sahte Avrupa “Parlamentosu”nda Yer Almaya Hayır!

AB'ye olan muhalefetimizi son zamanlarda yeniden ileri sürme mücadelelerimizin bir bileşeni, AB “parlamentosu” seçimlerine katılmak veya parlamentoya aday olan muhalefete kritik destek sunmak prensipsizliktir diyen çizimize geri dönmekti. 2019'da bir E.S. kararının belirtildiği gibi:

“Avrupa ‘parlamentosu,’ AB'deki emperyalistler tarafından kurmuş oldukları konsorsiyumu yanlış bir şekilde ulus devleti aşan halkların ‘özgür’ ve ‘demokratik’ birliğimmiş gibi göstermek için kullandığı bir araçtır. AB parlamentosu, merkezî olarak Dördüncü Reich'in menfaati doğrultusunda daha zayıf Avrupalı ülkelerin ve tüm Avrupa'daki işçi sınıfının zararına sözleşmeler üzerinden pazarlık yapıldığı diplomatik forumdan başka bir şey değildir. Solcuların Avrupa seçimlerine katılması kaçınılmaz bir şekilde bu maskaralığa güvenilirlik veriyor. Avrupa parlamentosunda yer almak, kapitalist bir devletin diplomatik temsilciliğini yapmak anlamına geliyor ve bu proletaryanın çıkarlarına ihanettir.”

Aslında, 1979'da yayınlanan “Kahrolsun NATO Avrupası'nın Ortak Pazarı!” adlı makale Avrupa “parlamentosuna” karşı doğru pozisyona sahipti. Ancak, bu pozisyon yanlış bir şekilde bir boykot çağrısı şeklinde ifade edildi, boykot bir seçim taktiğidir. Bu, makalenin Avrupa parlamentosuna yönelik doğru prensipli muhalefetiyle çelişir çünkü bu başka durumlarda bu seçimlerde yer alabileceğimiz imasını içerir. Buna rağmen makale, o zaman ki adıyla AET “parlamentosu” seçimlerinde aday olmanın gerici emperyalist ittifakta temsilcilik aramaktan başka bir şey olmadığı kritik anlayışını açıkça ortaya koydu. Bu sağlam bir şekilde devrimci Marksistlerin “bu Euro-emperyalist maskaralığa **katılmayacağı**” vurguladı.

1999 yılında gerçekleşen uluslararası bir tartışmada AET “parlamentosuna” katılımı reddeden 1979 tarihli makalemiz eleştirildi. O zaman oylan E.S. önergesinde AB “parlamentosuna” katılım konusundaki prensipli muhalefetimiz açıkça reddedilmese de, tartışmanın ivmesi seçimlere katılımın kapısını açtı ve bunu **taktiksel** bir soruymuş gibi gösterdi. Bu tartışmanın ardından muhaliflerimizi AB seçimlerine başlı başına **katılmalarını** eleştirmeyi bıraktık. Bundan ziyade seçim platformlarının **içerikleriyle** ilgili polemiklere girdik. AB seçimleriyle ilgili yaşadığımız polemiklerin çoğu AB'ye karşı olduğunu iddia eden Britanyalı gruplarla gerçekleşti: Arthur Scargill'in SLP'si [Socialist Labour Party], No2EU

[EU'ya Hayır]. Bu oluşumları milliyetçilerinden ötürü haklı bir biçimde eleştirek de, AB'nin Britanyalı işçilere karşı nasıl kullanıldığını ve buna karşı muhalefetimizi önemsiz gösterdik. “No vote to No2EU!” [No2EU'ya oy yok!] (WH 207. sayı, Yaz 2009) adlı makalede No2EU'ya Avrupa seçimlerinde oy verilmesine karşı çıkılıyor. Ancak bu makalenin genel önermesi AB seçimlerinde oy verilmesinin mümkün **olabileceğidir**.

2019 Avrupa seçimleri bağlamında pozisyonumuzu netleştirmek zaruri hale geldi. E.S. Sekreteri 1979 makalemize tutunmamız gerektiğini, AB seçimlerine katılmamayı veya aday olan muhalefete kritik destek sunmamayı tartıştı. Bu konuda EYK içinde birçok farklılık bulunmaktaydı. Bir EYK üyesi AB seçimlerinde adaylığı taktiksel bir soru olarak tanımlayıp AB “parlamentosunu” gerçek bir parlamentoymuş gibi ele alarak, bu farklılıkları iki belgede en güçlü biçimde dile getirdi.

EYK'ya onaylanmak için gönderilen AB “parlamentosu” üzerindeki açıklama taslağı, bu konudaki devam eden yumuşak yaklaşımı gözler önüne serdi. Başlangıçtaki I.S. önergesinde ortaya konan siyaseti yansıtmadı ve AB “parlamentosuna” katılım konusundaki muhalefetimizi bu kurumun **doğasından** ziyade ne kadar **güce** sahip olduğu sorusuyla karakterize etti. AB “parlamentosuna” katılım gerici AB ittifakına katılım demektir. Bu katılma “parlamento” “etkisiz” veya “güçsüz” çizgisinde karşı çıkmak, **eğer gücü olsaydı katılabilirlik** anlayışına yol açar! Bu metodoloji Workers Power'ın 1997'de yaptığı çağrıyla benzeşmekte:

“Maastricht sözleşmesini yırtmak ve yönetici sınıf yerine işçilerin ihtiyaçlarını karşılayan ekonomik ve politik yaklaşımı sağlayacak yeni bir işçi planı oluşturmak için güçsüz Avrupa parlamentosunu feshedin ve tüm Avrupa'yı kapsayan (işçi organizasyonları tarafından örgütlenip korunan) bir kurucu meclis oluşturun.”

Workers Power, no.207, Ocak 1997

Ek olarak, taslak AB'nin sözde “parlamentosuna” katılımın **özü itibarıyla kapitalist bir devletin** diplomatik temsilcisi olmak **anlamına geldiğini** açıkça dile getirilmedi. Ayrıca, muhaliflerimizi başlı başına bu parlamentoda koltuk için **kampanya yürütmelerini** eleştirilmedi. ■

SPARTAKİST

6 Ekim 2019 0,10 Euro

Kahrolsun AB! Sahte Parlamentosunda Yer Almaya Hayır!

Aşağıdaki açıklama Enternasyonal Komünist Liga'nın (Dünya'daki Enternasyonalist Enternasyonalist Birlikten Komünistler tarafından 21 Nisan tarihinde yayınlandı).

Sosyal demokratlar ve diğer reformistler yaklaşık Avrupa Parlamentosu seçimlerinde devrimsel Avrupa Birliği (AB) için çalışıyor. Tipik olarak, Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) 'Yeni Avrupa'yi ileri sürüyor. Avrupa Parlamentosu için kampanya yürüten ve buna katılmama kendisi işçi sınıfının çıkarlarına karşı şaibeli. Bu 'Parlamento' bir parlamentodan değil, diplomatik bir forumdur. Birliklerini, ulusal devleti aşan halkların 'özgür' ve 'demokratik' birliğimmiş gibi göstermek için emperyalistler tarafından kullanılmaktadır.

Enternasyonalistler AB'ye ve aslen Sovyet devletine karşı devlete karşı ABD yönetimindeki NATO askeri tırakına ekonomik bir uzantı olarak kurulan öncelikle Avrupa Ekonomik Topluluğu'na (AET) dikkatle karşı olmalıdır. AB günümüzde Alman emperyalizmi ve ikinci olarak Fransa tarafından domine ediliyor. AB içinde olan her ülkenin işçi sınıfının sömürsüz maksimum emperyalist devletler finansal emperyalizmi olan Avrupa'da kullanılarak Yunanistan, İtalya, Portekiz ve Doğu Avrupa'da devletler gibi daha yoksul ülkeleri ekonomik haksızlıklarla almaya ve onlara boyun eğdirme amaçlı olarak kapitalist devletlerin birliğidir. Aynı zamanda AB, Avrupalı emperyalistlerin ABD ve Japonya'daki rakiplerine karşı rekabet kabiliyetini arttırmak için tasarlanmıştır.

AB bir süper(üst)-devlet değildir, devletlerin katıldığı bir dizi anlaşmaların birliğidir. V.I. Lenin Emperyalizm, Kapitalizm ve İşçi Sınıfının Devrimi (1916) sosyal demokrat Karl Kautsky'nin, kapitalist devletlerin dünyayı birlikte sömürsüzken kendi aralarında karşılaştıkları çekişmeleri sözde aşacağı varsayan gerici-ötopik 'ultra emperyalizm' kavramını yanlış emperyalizm. Kapitalizm belirli ulusal devletler temelinde organize olduğundan, bütün Avrupa'yı içine alan bir devlet ya da istikrarlı bir ortak para birimi demek net bir Kautsky sen-pantizmidir. Avrupalı emperyalistlerin aşırı ulus devlet çıkarları nedeniyle AB, kendisini sürekli olarak dağıtmaya çalışıyor ve gericiye tabii ve emperyalistler tarafından dağıtılmaktadır.

Marksistler için Avrupa Parlamentosuna katılmak ilkesizdir. 1979 yılından önce delegeler AET'nin hükümetleri tarafından atanırdı. 1979 sonrası milletvekillerinin doğrudan seçilmesi parlamentonun esas diplomatik karakterini değiştirdi. 40 yıl önce sözde Trotskiy Birleşik Sekreterliği (E.S.) Avrupa Parlamentosu seçimlerine katılması ile ilgili ABD seksiyonumuzun gosteşinde yazdığımız gibi: "NATO'nun Kültür Atılımı Komisyonu doğrudan seçimler yoluyla kurulmuş ya da sömürgeci Britanya Milletler Topluluğu sözde parlament bir kurum dizesiydi ne olurdu. Birleşik Sekreterlik bu seçimleri in-

halkları temsil edilmeye çalışarak mıydı? Biz ancak onların bunu yapacağına varsayabiliriz." (Workers Vanguard No. 233, 8 Haziran 1979, ayrıca bakınız Komünistler tarafından No. 25, Haziran 1979)

Enternasyonalist Komünist Liga Avrupa Birliği'nin belirli şart ve hükümlerini yeniden gözlemlemek istemiyor; bunu yapmak AB'nin işçi sınıfının çıkarları yönünde reform edilebileceği yanlışlamasına götürecek. İşçi sınıfının şunları hedefliyor: 'Sosyal Avrupa' ya da 'Yeni Avrupa', yani AB, işçiler ve emperyalistler için sosyal ilerlemenin bir arası olabilir görüşünü yaymaktadır. AB'ye karşı birim duruşumuzu sürdürmek bir muhalefettir. Biz emperyalist, enternasyonalist mücadeleyle parlamamızı istiyoruz. Biz kıtaların her yerinde **günlük mücadelede birleşmiş Avrupa Birleşik Sosyalist Devletler** hedefine işçi devrimini için mücadele ediyoruz.

"Parlamentosu" da dahil olmak üzere AB'nin kurumları, Almanya'nın yönetimine ABD'da kapitalist düzenin sömürü ve baskı koşullarını düzenleyen organlardan başka bir şey değildir. AB'yı döndüren anlaşmalar, hem emperyalistlerin kendi içindeki hem de emperyalistler ile ezilen bağımlı ülkeler arasındaki güç dengesini yansıtır. Avrupa Parlamentosu, AB üye devletlerinin baskılarından muzakere eden anlaşmaların kurucuları gibisiz bir danışma organıdır. Hangi platformda sevilmiş fark etmez, AB'nin 'Parlamento' üyesinin rolü, kapitalist bir devletin diplomatik temsilciliğidir. Gerici anlaşmaların müzakere edilmesine sunulan böyle bir hizmet kazandırmaz, ancak anlaşma sonuçlarının sorumluluğunu paylaşmaya gerektirir.

AB "Parlamentosu"na herhangi bir katılım proletaryanın sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. Bu nedenle EYK, prensip olarak bir 'parlamento' için aday olan muhalif sel organizasyonları kritik bir seçim desteği vermez. Lenin "So' Komünizm, Bir Örnektir. Hızlıca" (1920) kitlelerin bir komünist programı değil, işçilerin devrimci eğilimlerini ifade etmiştir. O dönemde, Britanya'daki komünistler, İşçi Partisinin yönetimine getirilmesine yardım etmeleri için çağrıda bulundu. Böylece kitleler, İşçi Partisi politikalarının sınıf ihanetçileri olduklarını öğrendiler. EYK bu talahı uygun olan yerde kullandı. Ancak reformistler Avrupa Parlamentosuna seçilmek teahit edilmez. Başlı başına adaylık, AB'nin emperyalist anlaşmalarının kurucuları bir gericiyi kabul etme anlamına geliyor.

Öncelikle Milletler Cemiyeti'nin Birleşmiş Milletler gibi, AB'de emperyalist sığınmacıların ve onların kurumlarının birliğidir. Milletler Cemiyeti'nin 1919 yılında kurulan Moskova'daki Stalinskiy Bütökratik kast ve ona destekleyen Komünist partiler Milletler Cemiyeti'ne katılmaya karıştı. Kremlin 1934'te toplantı çağrısı Milletler Cemiyeti'ne katıldığında, emperyal-

Günlük mücadelede Birleşmiş Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri için!

21 Nisan 2019 (2 sayfa) 0,10 Euro
icl-fi.org/deutsch/spk/223/kahrolsun.html

Enternasyonel Komünist Liga (Dördüncü Enternasyonalist)

EKL: Box 7429 GPO, New York, NY 10116, ABD • spartacist@spartacist.org • www.icl-fi.org

Spartacist League of Australia

Spartacist ANZ Publishing Co., PO Box 967, North Melbourne Vic 3051, Avustralya • asp@exemail.com.au

Australasian
SPARTACIST

Marxist newspaper of the Spartacist League of Australia

A\$5 / 3 issues • International rate: A\$7

Spartacist League/Britain

Spartacist Publications, PO Box 42886, London N19 5WY İngiltere • workershammer@btconnect.com

WORKERS HAMMER

Marxist newspaper of the Spartacist League/Britain

£3 / 4 issues

Europe outside Britain and Ireland £5, rest of the world £7

Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

SpAD, c/o Verlag Avantgarde, Postfach 2 35 55 10127 Berlin, Almanya • spartakist@online.de

SPARTAKIST

Herausgegeben von der Spartakist-Arbeiterpartei Deutschlands

Abo (3 Ausgaben): 3 € • Auslandsabo: 6 €

Ligue trotskyste de France

Le Bolchévik, BP 135-10, 75463 Paris Cedex 10, Fransa ltfparis@hotmail.fr

LE BOLCHEVIK

Publication de la Ligue trotskyste de France

4 numéros : 3 € • Europe : 4,50 € • Hors Europe : 6 €
Chèques à l'ordre de : Société d'édition 3L

Τροτσκιστική Ομάδα της Ελλάδας Yunanistan Troçkist Grubu

T.Θ. 8274, T.K. 10210, Αθήνα, Yunanistan spartacist@hotmail.com

Ο ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ

Όργανο της Τροτσκιστικής Ομάδας της Ελλάδας

Συνδρομή 2 € / 4 τεύχη

Lega trotskista d'Italia

Walter Fidacaro, Ufficio Milano Cordusio, Casella postale 430 20123 Milano (MI), Italya • red_sp@tin.it

SPARTACO

Organo della Lega trotskista d'Italia

Abbonamento a 4 numeri: 5 €

Europa: 6 € • Paesi extraeuropei: 8 €

スバルタシスト・日本グループ Spartakist Grup Japonya

スバルタシスト

日本 115-0091東京都北区;赤羽郵便局私書箱49号

PO Box 49, Akabane Yubinkyoku
Kita-ku, Tokyo 115-0091, Japonya • sj_icl@yahoo.co.jp

スバルタシスト

スバルタシスト・日本グループの新聞

2年間の料金: 300円(国内)・600円(国際)

Grupo Espartaquista de México

Escribe sólo: Ángel Briseño, Apdo. Postal 006
Admón. Postal 13, CP 03501, Ciudad de México, Meksika
je_contacto@yahoo.com.mx

ESPARTACO

Publicación del Grupo Espartaquista de México

México: Méx. \$25 / 4 números • Extranjero: US\$2 o 2 €

Ligue trotskyste au Québec et au Canada/ Trotskyist League in Quebec and Canada

Les Éditions collectives, C.P. 583 Succ. Place d'Armes,
Montréal QC H2Y 3H8, Kanada

RÉPUBLIQUE OUVRIÈRE

Journal en français de la Ligue trotskyste
republique.ouvriere@gmail.com

WORKERS TRIBUNE

English-language newspaper of the Trotskyist League
tl.workerstribune@gmail.com

2 numéros de République ouvrière
et 4 numéros du Bolchévik : 5 \$Cdn

2 numéros de République ouvrière
et 2 numéros de Workers Tribune : 3 \$Cdn

Chèques à l'ordre de / Pay to: Les Éditions collectives

Spartacist/South Africa

Spartacist, P.O. Box 61574, Marshalltown, Johannesburg 2107
Güney Afrika • spartacist_sa@yahoo.com

SPARTACIST SOUTH AFRICA

Marxist publication of Spartacist/South Africa

South Africa: R10 / 4 issues • International rate: R20

Spartacist League/U.S.

Box 1377 GPO, New York, NY 10116, ABD • vanguard@tiac.net

WORKERS VANGUARD

Organ of the Spartacist League/U.S.

US\$5 / 10 issues • International: US\$15 / 10 issues